

# TÍCH HỢP NỘI DUNG GIÁO DỤC ĐỊA PHƯƠNG VÀO MÔN NGỮ VĂN CẤP TRUNG HỌC CƠ SỞ THEO CHƯƠNG TRÌNH GIÁO DỤC PHỔ THÔNG 2018

Lê Thị Hiền

Trường Đại học Thủ đô Hà Nội

**Tóm tắt:** Xuất phát từ tầm quan trọng chương trình địa phương trong chương trình tổng thể môn Ngữ văn và thực trạng vấn đề giảng dạy văn học địa phương từ trước đến nay, bài viết đưa ra vấn đề tích hợp chương trình giáo dục địa phương vào bộ môn Ngữ văn là một hướng đi cần thiết. Hiệu quả của hướng đi này là tạo nên cầu nối quan trọng, góp phần rèn luyện kỹ năng tìm hiểu, nghiên cứu những vấn đề của địa phương, khơi dậy cho học sinh nhiều hứng thú trong học tập môn Ngữ văn.

**Từ khóa:** Chương trình, giáo dục địa phương, ngữ văn, tích hợp, trung học cơ sở.

Nhận bài ngày 15.7.2023; gửi phản biện, chỉnh sửa, duyệt đăng ngày 25.9.2023

Liên hệ tác giả: Lê Thị Hiền; Email: lthien@daihocthudo.edu.vn

## 1. MỞ ĐẦU

Nội dung *Giáo dục địa phương* trong Chương trình Giáo dục phổ thông 2018 cấp trung học cơ sở là hoạt động quan trọng, bắt buộc, xuyên suốt trong các giai đoạn giáo dục. Nội dung giáo dục địa phương là “những vấn đề cơ bản hoặc thời sự về văn hóa, lịch sử, địa lý, kinh tế, xã hội, môi trường, hướng nghiệp,... của địa phương, bổ sung cho nội dung giáo dục bắt buộc chung thống nhất trong cả nước, nhằm trang bị cho học sinh những hiểu biết về nơi sinh sống, bồi dưỡng cho học sinh tình yêu quê hương, ý thức tìm hiểu và vận dụng những điều đã học để góp phần giải quyết những vấn đề quê hương” [1, tr.32].

Tuy nhiên, việc xác định nội dung dạy học, hình thức dạy học nội dung giáo dục địa phương (GDĐP) trong nhà trường phổ thông như thế nào để đáp ứng mục tiêu, yêu cầu của giáo dục trong bối cảnh chương trình mới đặt ra nhiều vấn đề cần được giải quyết. Đặc biệt, hiện nay, nhiều địa phương vẫn còn loay hoay trong việc thiết kế chương trình, biên soạn tài liệu khiến giáo viên vẫn còn lúng túng trong việc thực hiện nội dung GDĐP trong giảng dạy.

Văn học địa phương là một phần không thể thiếu trong chương trình giảng dạy tại mỗi địa phương với sứ mệnh hình thành nhân cách và khai phá tiềm năng của học sinh. Với văn học địa phương, người học được trải nghiệm hành trình khám phá sự độc đáo của từng vùng đất, mang đến niềm tự hào vô bờ bến với quê hương và thấp lên trong mỗi người tình yêu mãnh liệt với văn hóa dân tộc. Việc nghiên cứu đưa văn học địa phương vào giảng dạy trong chương trình phổ thông đến nay chưa được quan tâm nghiên cứu một cách sâu rộng.

Tích hợp nội dung GDĐP vào môn Ngữ văn Trung học cơ sở (THCS) là một hướng đi cần thiết, góp phần rèn luyện kỹ năng tìm hiểu nghiên cứu những vấn đề của địa phương, khơi dậy trong học sinh nhiều hứng thú học tập môn Ngữ văn. Rõ ràng, việc xây dựng và thực hiện hiệu quả nội dung GDĐP và văn học địa phương sẽ góp phần không nhỏ vào công cuộc đổi mới căn bản và toàn diện giáo dục.

## **2. NỘI DUNG**

### **2.1. Tầm quan trọng của nội dung GDĐP trong chương trình tổng thể môn Ngữ văn**

Việc xây dựng nội dung GDĐP trong chương trình tổng thể môn Ngữ văn đáp ứng được mục tiêu, quan điểm giáo dục. Trong chương trình phổ thông mới, ngoài những yêu cầu và nội dung bắt buộc trong toàn quốc, còn có phần dành cho các địa phương tự xác định và áp dụng phù hợp với điều kiện và đặc thù giảng dạy của từng địa phương và giáo viên “chương trình được xây dựng theo hướng mở, không quy định chi tiết về nội dung dạy học mà chỉ quy định về yêu cầu cần đạt về việc viết, nói, nghe cho mỗi lớp” [2].

Các hoạt động giáo dục chủ yếu giúp học sinh gắn bó với đời sống xã hội, tăng cường những hiểu biết chung về cộng đồng và những vấn đề thời sự của địa phương. Do đó, thay vì giáo dục trước nay vẫn trọng tâm vào việc chủ yếu trang bị kiến thức sang nền giáo dục phát triển toàn diện về cả phẩm chất và năng lực, hài hòa đức, trí, thể, mỹ và phát huy tốt nhất tiềm năng của mỗi học sinh. Theo đó, văn học địa phương sẽ là một nhân tố quan trọng tạo ra đặc trưng trong nội dung và phương pháp dạy học của các địa phương.

Mục tiêu của giáo dục không đơn thuần chỉ trang bị kiến thức, kỹ năng cho học sinh mà chú trọng phát triển năng lực người học, trang bị cho các em khả năng giải quyết các vấn đề, tình huống phức hợp trong học tập và thực tiễn đời sống. Xây dựng nội dung GDĐP vào môn Ngữ văn là cách giúp người học tri nhận được những điều gần gũi, thiết thực nhất để hình thành bản lĩnh, nhân cách con người Việt Nam trong thời đại mới. Văn học địa phương mang trong mình sứ mệnh là thâm nhập vào tâm hồn của người học, gọi lên trong các em những cảm xúc trong sáng và lòng nhân hậu.

Có thể thấy, văn học địa phương làm phong phú và sáng tỏ thêm chương trình chính khóa, bổ sung và phát huy vốn hiểu biết về văn học địa phương, từ đó giúp học sinh hiểu biết và hòa nhập hơn với môi trường mà mình đang sống, có ý thức tìm hiểu, góp phần giữ gìn và bảo vệ các giá trị văn hóa của quê hương, thêm yêu và tự hào về vùng miền đất mình sinh và lớn lên.

Việc xây dựng nội dung GDĐP trong chương trình tổng thể môn Ngữ văn đóng một vai trò cực kỳ quan trọng và không thể xem nhẹ. Nó đem đến một cơ hội đặc biệt để khám phá và thấu hiểu sâu sắc về văn hóa, lịch sử, và đặc trưng của địa phương nơi học sinh đang sống. Đặc biệt, việc xây dựng nội dung GDĐP cung cấp cho học sinh cơ hội tiếp cận với các tác phẩm văn học đặc trưng và tác giả địa phương, giúp họ tiếp thu và hiểu sâu về các giá trị, niềm tự hào và nhận thức về bản sắc văn hóa của địa phương.

Có thể thấy rằng, một nội dung GDĐP phong phú và đa dạng cũng tạo điều kiện cho học sinh khám phá các thể loại văn học địa phương như truyện dân gian, thơ ca, tiểu thuyết hay văn bản lịch sử đặc trưng. Điều này không chỉ giúp mở rộng kiến thức văn hóa mà còn thúc đẩy khả năng phân tích, đánh giá và tạo ra cái nhìn riêng về văn học, góp phần thực sự trong việc phát triển khả năng ngôn ngữ, tư duy sáng tạo, và nhận thức văn hóa của học sinh.

## **2.2. Thực trạng vấn đề giảng dạy văn học địa phương**

Thời lượng của nội dung GDĐP trong giáo dục cấp THCS, THPT là 35 tiết/ năm học (140 tiết/ 4 năm học). Nội dung GDĐP được giảng dạy đảm bảo sự phù hợp với từng cấp học. Nội dung GDĐP sẽ được sở giáo dục và đào tạo tổ chức xây dựng chương trình, thẩm định phù hợp với điều kiện của từng vùng miền, cơ sở đào tạo để đưa vào chương trình giáo dục phổ thông sau khi được Bộ Giáo dục và Đào tạo phê duyệt, thông qua.

Đưa nội dung GDĐP vào môn Ngữ văn từng được sở giáo dục và đào tạo triển khai thử nghiệm ở một số trường phổ thông từ những năm 80 của thế kỷ trước. Những môn học như Lịch sử, Ngữ văn, Địa lý,..., về bản chất đều liên quan đến địa phương, do vậy, trước những năm 2000, trong chương trình giáo dục không có quy định cụ thể về nội dung GDĐP, nhưng những kiến thức liên quan đến địa phương, vùng miền đã được thể hiện trong sách giáo khoa. GDĐP được đưa hẳn vào phân phối chương trình dạy học từ năm 2000, cụ thể môn Ngữ văn bậc THCS có phân phối hơn 20 giờ học (Lớp 6: 4 tiết; lớp 7: 7 tiết; lớp 8 :5 tiết; Lớp 9: 4 tiết).

Tuy nhiên, vấn đề dạy và học văn học địa phương từ trước đến nay, dù có những kết quả đáng ghi nhận, song về đại thể vẫn chưa được quan tâm đúng mức. Hầu hết, các trường học nhất là giáo viên vẫn loay hoay vì chưa có hệ thống chương trình, nội dung dạy học cụ thể, phương pháp tiến hành phù hợp. Ngữ liệu địa phương chưa phát huy tối đa tính năng, hiệu quả do thiếu những giải pháp quản lý, hướng dẫn áp dụng còn nhiều bất cập. Số lượng ngữ liệu đưa vào sách giáo khoa là rất hữu hạn, những tác phẩm lớn thường chỉ dạy đoạn trích, có những ngữ liệu khó đối với học sinh là người dân tộc thiểu số,...

Giáo viên ở các địa phương khác nhau nhưng khi dạy học cùng một bộ sách giáo khoa hầu như sử dụng ngữ liệu giống nhau. Người dạy hầu như không thay đổi ngữ liệu đã được đưa vào sách giáo khoa vì cho đó là sự lựa chọn an toàn. Mặc dù đã có nhiều bộ sách giáo khoa hơn so với trước đây nhưng ngữ liệu đưa vào các sách chưa thực sự phong phú. Rõ ràng, cần có các giải pháp quản lý cụ thể và rõ ràng để tăng cường việc áp dụng văn học địa phương trong quá

trình giảng dạy. Điều này bao gồm việc nắm vững đặc điểm văn hóa, lịch sử, và xã hội của địa phương để tạo nên một nền tảng vững chắc cho việc truyền đạt kiến thức. Cần thiết lập các hướng dẫn và tài liệu phù hợp, giúp giáo viên áp dụng văn học địa phương một cách sáng tạo và hiệu quả trong quá trình giảng dạy. Đồng thời, cần xây dựng một môi trường học tập đa dạng và kích thích, khuyến khích học sinh tìm hiểu và khám phá văn học địa phương thông qua các hoạt động trải nghiệm và tương tác. Chỉ khi có sự đồng lòng và hỗ trợ từ các bên liên quan, văn học địa phương mới có thể phát triển và thể hiện được giá trị và đặc trưng trong quá trình giảng dạy tiếng Việt và văn học ở trường phổ thông.

Phương pháp dạy học để học sinh tiếp cận vốn văn học địa phương cũng là một vấn đề đáng bàn. Có thể nhìn nhận thấy những trở ngại ở cả phía người dạy và người học. Giáo viên mặc dù tâm huyết với mảng văn học địa phương, muốn truyền tải những giá trị đẹp đẽ tới thế hệ học sinh nhưng khi tiếp cận và biên soạn tài liệu giảng dạy nội dung giáo dục địa phương vào môn ngữ văn, các thầy cô chủ yếu vẫn dựa trên tài liệu chung do sở giáo dục và đào tạo cung cấp sau đó tự tìm tòi để soạn giáo án nên bài giảng còn sơ sài. Phương thức lĩnh hội của học sinh chủ yếu vẫn là nghe và ghi nhớ, nên các em thụ động trong việc tiếp nhận kiến thức, chưa phát huy được tính chủ động, tích cực.

Rõ ràng, hoạt động dạy và học của người dạy và người học khi đưa nội dung nội dung GDDP vào môn Ngữ văn nhìn chung mới chỉ đáp ứng được mục tiêu và kiến thức được đề ra, hầu như vẫn nặng nề về lý thuyết và chưa thực sự khơi gợi sự hứng thú và niềm đam mê học tập của học sinh. Điều đó đã đặt ra yêu cầu cần tìm ra nội dung và hình thức tổ chức dạy học phù hợp, nhằm thúc đẩy tính chủ động và tích cực của học sinh, đồng thời nâng cao mục tiêu và hiệu quả trong quá trình giảng dạy môn học. Đồng thời, cần tạo cho giáo viên thói quen sưu tầm, xây dựng hệ thống ngữ liệu của riêng mình để chủ động dạy học và kiểm tra đánh giá, đáp ứng yêu cầu phát triển năng lực người học theo yêu cầu của Chương trình Ngữ văn 2018.

### **2.3. Tích hợp nội dung GDDP vào môn Ngữ văn ở trường THCS - Hướng đi cần thiết**

Trong giáo dục, tích hợp được hiểu là sự kết hợp một cách hữu cơ, có hệ thống, ở những mức độ khác nhau các kiến thức, kỹ năng thuộc các môn học khác nhau hoặc các hợp phần của bộ môn thành một nội dung thống nhất, dựa trên cơ sở các mối liên hệ về lí luận và thực tiễn được đề cập đến trong các môn học hoặc các hợp phần của bộ môn đó.

Tích hợp là một trong những quan điểm dạy học nhằm nâng cao năng lực của người học, giúp đào tạo những người có đầy đủ phẩm chất và năng lực để giải quyết các vấn đề trong học tập và trong cuộc sống hiện đại.

Dạy học tích hợp là định hướng dạy học trong đó giáo viên tổ chức, hướng dẫn học sinh biết huy động tổng hợp kiến thức, kỹ năng thuộc nhiều lĩnh vực khác nhau nhằm giải quyết các nhiệm vụ học tập, đời sống; từ đó hình thành những kiến thức, kỹ năng mới, phát triển những năng lực cần thiết, nhất là năng lực giải quyết vấn đề trong học tập và trong cuộc sống. Giáo

trình Phương pháp dạy học ngữ văn ở trường trung học cơ sở cũng đã nêu ra định nghĩa, dạy học tích hợp trong dạy học ngữ văn là “phương hướng phối hợp một cách tốt nhất các quá trình học tập của nhiều môn học cũng như các phần môn như Văn, tiếng Việt, Làm văn trong một môn như Ngữ văn” [3]. Ở đây, chúng tôi đưa ra một số cách thức tích hợp vào dạy học VHDP nhằm phát huy tính tích cực, sáng tạo, hứng thú của người học.

*Tích hợp với chương trình ngữ văn chính khóa làm phong phú và sáng tỏ văn học địa phương:* Việc tích hợp này nhằm bổ sung, làm sáng tỏ chương trình chính khóa về chủ đề, đề tài, thể loại, mô típ thể loại, kiểu nhân vật, chất liệu thẩm mỹ của mỗi tác phẩm văn học.... giúp học sinh xác lập được mối liên hệ giữa các tác phẩm, các vấn đề của văn học địa phương với tác phẩm văn học chính khóa; biết biểu đạt các nội dung đã học trong mối quan hệ hệ thống ở từng bài học, từng phần học cũng như trong mối liên hệ với thực tiễn. Với cấp Trung học cơ sở, để đáp ứng quan điểm tích hợp trong dạy học, chương trình nên ưu tiên lựa chọn ngữ liệu văn học dân gian (tục ngữ, ca dao, truyện cổ, vè,...) và văn học viết gắn với những con người, địa danh, lễ hội, ngành nghề, cách ứng xử,... của mỗi địa phương.

Hiện nay, trong chương trình sách giáo khoa mới ở cấp trung học cơ sở, các ngữ liệu được sắp xếp theo các chủ đề. Mỗi một chủ đề có ba văn bản; tuy nhiên ngữ liệu theo hướng mở, do vậy hoàn toàn trên cơ sở đảm bảo nội dung và chương trình dạy học, giáo viên có thể lựa chọn những bài học có liên quan về kiến thức, sau đó thiết kế hoạt động dạy học theo chủ đề mà không nhất thiết phải theo trình tự bài/tiết trong sách giáo khoa, qua đó tính tích cực của giáo viên và học sinh hoàn toàn có thể được phát huy. Thiết kế bài giảng văn học địa phương theo chủ đề sẽ giúp học sinh phát triển năng lực thẩm mỹ, đó là bồi đắp cho học sinh về tình yêu quê hương, bản quán, cảm thụ cái hay cái đẹp của các tác phẩm văn học địa phương.

Ví dụ, trong chương trình lớp 6, tập 1, Bộ sách kết nối tri thức với cuộc sống, bài 4 với chủ đề quê hương yêu dấu: Học sinh được tiếp cận với ba văn bản: “Chùm ca dao về quê hương đất nước”; “Chuyện cổ nước mình” (Lâm Thị Mỹ Dạ); “Cây tre Việt Nam” (Thép Mới) thì song song những kiến thức chính khóa trên, người giáo viên có thể gợi mở học sinh tích hợp với những kiến thức liên quan đến địa phương.

Ví dụ, khi dạy bài “Chùm ca dao về quê hương đất nước”, giáo viên có thể mở rộng thêm tri thức của học sinh trong việc tìm hiểu những bài ca dao nói về Hà Nội, cảnh sắc Hà Nội như: “Rủ nhau xem cảnh Kiếm hồ/Xem cầu Thê Húc, xem chùa Ngọc Sơn./Đài Nghiên, Tháp Bút chưa mòn/Hỏi ai gây dựng nên non sông này...”

Hoặc với chủ đề “Những nẻo đường xứ sở” ở sách Ngữ văn 6, giáo viên có thể cung cấp nhiều ngữ liệu khác nhau về Hà Nội để học sinh đọc khám phá về vùng đất mình đang sống như “Hà Nội 36 phố phường” (Thạch Lam), “Miếng ngon Hà Nội” (Vũ Bằng), Hà Nội rong ruổi quanh quần (Băng Sơn), “Phố phường Hà Nội xưa” (Hoàng Đạo Thúy), “Hà Nội cũ” (Doãn Kế Thiện),...

Giáo viên có thể dễ dàng khám phá và chọn lựa các nguồn tài liệu phong phú và đa dạng trong lĩnh vực này để giới thiệu cho học sinh về văn hóa và phong tục địa phương. Trên thực tế, ngay trong quá trình luyện tập, giáo viên có thể yêu cầu học sinh tham gia vào việc sưu tầm thông tin, giới thiệu, thuyết trình hoặc viết đoạn văn liên quan đến các món ăn đặc sản hay cảnh đẹp của địa phương... Tùy vào nội dung bài học, giáo viên có thể chủ động, linh hoạt trong việc lựa chọn tác phẩm, cách thức tích hợp để nâng cao hiệu quả giảng dạy.

*Tích hợp nội môn:* Chủ đề chủ điểm đã trở thành bộ khung, thành trục chính của việc tích hợp. Việc tích hợp cả nội dung kiến thức với việc rèn luyện kỹ năng như vậy đã giúp cho thời lượng dạy học ít đi kỹ năng thực hành tăng lên, học sinh đỡ học tập căng thẳng mà hiệu quả giáo dục vẫn đảm bảo đạt chất lượng tốt.

Dạy học tích hợp đòi hỏi giáo viên Ngữ văn trước hết phải thấy được mối liên hệ nội môn (đọc, viết, nói và nghe), theo đó nội dung dạy đọc có liên quan và lặp lại ở các nội dung dạy viết, nói và nghe; kiến thức và kỹ năng đọc hiểu mà học sinh tích lũy được trong quá trình tiếp nhận văn bản thuộc các kiểu loại khác nhau sẽ giúp cho kỹ năng viết, nghe và nói tốt hơn. Những kiến thức và cách thức diễn đạt học sinh học được trong quá trình đọc sẽ được dùng để thực hành viết.

Tương tự, những điều học được khi đọc và viết sẽ được học sinh dùng khi nói. Giáo viên có thể sử dụng một văn bản văn học địa phương làm đối tượng nghiên cứu trong giờ học văn, sau đó khai thác ngữ liệu trong văn bản đó để dạy phần Thực hành tiếng Việt, đồng thời giúp học sinh phân tích chất văn chương trong tác phẩm định hướng cho học sinh trong phần Viết.

Ví dụ với chủ đề “Chuyện kể về những người anh hùng”, sau khi học sinh đọc và khám văn bản *Thánh Gióng, Sơn Tinh – Thủy Tinh, Ai ơi mùng 9 tháng 4* – những tác phẩm đã mang màu sắc địa phương là Hà Nội thì trong phần Viết khi “thuyết minh thuật lại một sự kiện, một nét văn hóa”, để liên hệ văn hóa địa phương, giáo viên gợi mở học sinh thuật lại sự kiện ở chính địa phương mình sinh sống nhằm mở rộng vốn hiểu biết văn hóa cho học sinh. Đặc biệt, trong phần Nói và nghe, yêu cầu kể lại một truyền thuyết có thể hướng học sinh sưu tầm, tìm hiểu về một truyền thuyết nói về người anh hùng ở địa phương.

#### **2.4. Một số giải pháp tích hợp nội dung GDĐP vào môn Ngữ văn**

Để tích hợp nội dung GDĐP vào môn Ngữ văn ở THCS, cần thực hiện một số hướng đi cần thiết sau:

##### *Cập nhật chương trình giảng dạy*

Cần xem xét và cập nhật chương trình giảng dạy môn ngữ văn để bao gồm nội dung văn học địa phương đa dạng và phong phú. Nên chọn những tác phẩm văn học, thơ ca,... có liên quan đến địa phương và các vùng lân cận, nhằm tạo sự gắn kết với địa phương và khơi dậy sự tò mò và sự yêu thích với văn học địa phương.

##### *Đào tạo và hỗ trợ giáo viên*

Cần đào tạo và cung cấp cho giáo viên những kiến thức, phương pháp và tư liệu để thực hiện tích hợp nội dung giáo dục địa phương. Giáo viên cần được hỗ trợ và cung cấp tư liệu, sách giáo trình và tài liệu tham khảo phù hợp để truyền đạt kiến thức văn học địa phương một cách chuyên nghiệp và sáng tạo.

#### *Tạo ra môi trường học tập tích cực*

Cần tạo ra một môi trường học tập tích cực và đa dạng, khuyến khích sự sáng tạo và tham gia của học sinh. Các hoạt động ngoại khóa, cuộc thi văn học địa phương và các buổi thảo luận và giao lưu văn học địa phương có thể được tổ chức để khuyến khích học sinh tìm hiểu và truyền cảm hứng về văn học địa phương.

Nội dung giáo dục địa phương cung cấp cho học sinh những kiến thức hữu ích về nơi sinh sống, bồi dưỡng tình yêu quê hương, ý thức tìm hiểu và vận dụng những điều đã học để xây dựng quê hương,... Chương trình địa phương ở các tỉnh đang được xây dựng trên cơ sở tích hợp các vấn đề cơ bản của tự nhiên, địa lý, lịch sử, văn hóa, nghệ thuật, an sinh xã hội, kinh tế chính trị,... của địa phương. Thiết nghĩ, đưa nội dung giáo dục trở thành một môn học và mỗi địa phương có tài liệu cụ thể về nội dung chương trình để thực hiện việc dạy học, đó là một việc cần thiết. Song song với việc đó, để nội dung giáo dục địa phương không trở nên khô khan và nhàm chán, tích hợp nội dung giáo dục địa phương vào môn ngữ văn sẽ là một sự kết đem lại hiệu quả cho dạy học chương trình địa phương cũng như dạy học môn Ngữ văn của mỗi địa phương.

### **3. KẾT LUẬN**

Tuy chiếm thời lượng không lớn, song văn học địa phương lại có một vị trí hết sức quan trọng trong chương trình Ngữ văn của cấp học. Việc tích hợp nội dung giáo dục địa phương vào môn Ngữ văn cấp trung học cơ sở là hướng đi cần thiết trong bối cảnh chương trình mới. Quá trình tích hợp này không chỉ làm phong phú trải nghiệm học tập mà còn chuẩn bị cho học sinh trở thành những người tham gia tích cực và chủ động trong cộng đồng địa phương và xã hội.

### **TÀI LIỆU THAM KHẢO**

1. Bộ Giáo dục và Đào tạo (2018), *Chương trình giáo dục phổ thông - Chương trình tổng thể*, [www.moet.gov.vn](http://www.moet.gov.vn).
2. Bộ Giáo dục và Đào tạo (2018), *Chương trình giáo dục phổ thông – Môn Ngữ văn*, Hà Nội.
3. Nguyễn Thanh Hùng (2007), *Giáo trình Phương pháp dạy học ngữ văn ở THCS*, Nxb Đại học sư phạm, Hà Nội.
4. Nguyễn Việt Hùng (2017), *Nghiên cứu xây dựng chương trình địa phương trong chương trình tổng thể môn ngữ văn*, [www.nguvan.hnue.edu.vn](http://www.nguvan.hnue.edu.vn).
6. Lê Trà My, Đỗ Thị Bích Thủy (2018), “Vấn đề giảng dạy văn học địa phương trong nhà trường phổ thông”, *Tạp chí Khoa học Đại học Sư phạm Hà Nội*, Volume 63, Issue 5, pp. 83-92.

7. Bùi Mạnh Hùng (Tổng chủ biên) (2021), *Ngữ văn 6, tập 1 & tập 2*, - Nxb Giáo dục Việt Nam, Hà Nội.

**INTEGRATING LOCAL EDUCATIONAL CONTENT INTO  
SECONDARY SCHOOL LITERATURE IN THE CONTEXT  
OF THE 2018 EDUCATIONAL CURRICULUM**

***Abstract:** Based on the importance of the local program within the overall curriculum of literature and the current situation of teaching local literature, this article addresses the issue of integrating the local educational program into the subject of Literature as a necessary direction. The effectiveness of this approach lies in creating a crucial connection and contributing to the development of skills in understanding and researching local issues, thereby igniting students' interest in studying Literature.*

***Keywords:** Program, local education, literature, integration.*